

Arrest

nr. 238 328 van 9 juli 2020
in de zaak X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Y. VUYLSTEKE
Emmanuel Van Driesschestraat 67
1050 ELSENE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 12 februari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 maart 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 april 2020.

Gelet op de beschikking van 18 maart 2020 houdende de annulatie van de terechtzittingen vanaf 18 maart 2020 als preventieve maatregel ter vermindering van de verspreiding van COVID 19.

Gelet op de beschikking van 9 juni 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 juli 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat Y. VUYLSTEKE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster die volgens haar verklaringen België binnenkwam op 22 augustus 2019, verklaart er zich op 11 september 2019 vluchteling.

1.2. Op 30 januari 2020 werd door de commissaris-generaal een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat) genomen die per aangetekend schrijven op 31 januari 2020 naar verzoekster werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Arabische van etnische origine en hangt u het soennitische geloof aan. U bezit de Syrische nationaliteit. U bent geboren en opgegroeid in Maarat Shureen in Idlib en na uw huwelijk bent u in al-Zorba in Aleppo gaan wonen. U ging niet naar school. In Syrië was u eigenares van handelszaken en u werkte tevens als conciërge in een school. Uw echtgenoot S.R.A.-M. ging dertig jaar geleden naar Griekenland om daar te werken. Hij reisde over en weer. Eén van uw zonen is enige tijd bij hem in Griekenland gaan wonen. U en de andere kinderen bleven in Syrië. Dertien jaar geleden gingen jullie uit elkaar. Later verhuisde hij naar Zweden. Hij is er hertrouwd.

Tijdens de oorlog raakte u door een bombardement gewond aan uw hoofd. U werd voor behandeling naar Turkije overgebracht en keerde daarna terug naar al-Zorba. Uw dochter K. was gehuwd met een officier. Haar echtgenoot werd gedood door de rebellen. Hierna werd uw dochter gearresteerd. U weet niet waarom. Tot op heden zit ze nog steeds vast in de gevangenis in Damascus.

Omwille van de oorlogssituatie in uw regio besloot u zeven jaar geleden Syrië te verlaten. U ging samen met de zoon van uw broer naar Libanon en installeerde zich daar na enige tijd bij uw zoon Ab. in Batroun. U bent nierpatiënt en moest in Libanon twee maal per week nierdialyse krijgen. Omdat het financieel zwaar was voor uw zoon om alles te betalen en u betere medische zorgen wenste, reisde u in 2017 na een verblijf van vijf jaar in Libanon samen met uw dochter F. en haar zoontje via Turkije naar Griekenland.

Eind 2017 bereikten jullie het eiland Lesbos waar jullie zich in het kamp Moria registreerden en een verzoek om internationale bescherming indienden. Vanwege uw slechte gezondheidstoestand werden jullie na een paar dagen overgebracht naar een tijdelijke woonst op Lesbos. Na een week of twee werden jullie vervolgens naar Athene gestuurd. Jullie hebben er op twee verschillende adressen gewoond. Later kwam ook uw andere dochter Am. met haar zoon naar Athene. Ze trok in bij jullie. Jullie ontvingen per persoon honderdvijftig euro maandelijkse steun van de Griekse overheid. U moest elke week drie maal naar het ziekenhuis gaan voor uw nierdialyse. Ongeveer een jaar en acht maanden na uw aankomst in Griekenland ontving u er een verblijfsstatus. F. vertrok ondertussen naar Frankrijk. Omdat u geen rust vond in Griekenland en hoopte op een betere medische behandeling elders in Europa, besloot u in augustus 2019, ongeveer twintig dagen nadat u uw Griekse verblijfskaart had bekomen, eveneens te vertrekken.

U reisde onder begeleiding van een Syrische man die de situatie van u en uw dochters kende en u wilde helpen, met de trein naar België. U diende hier op 11 september 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Uw dochter Am. is nog steeds woonachtig in Athene. Ze heeft er nog geen beslissing ontvangen aangaande haar verzoek.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u uw Syrisch paspoort neer, een attest van gezinssamenstelling en medische documenten die u hier in België heeft verkregen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit uw verklaringen en de documenten in uw administratief dossier, blijkt dat u internationale bescherming hebt verkregen in Griekenland (CGVS, p.7-8).

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In dit geval hebt u geen elementen vermeld waaruit kan blijken dat u Griekenland hebt verlaten wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u uw levensomstandigheden in Griekenland gelden. In het bijzonder verwijst u naar het gebrek aan een goede medische behandeling aldaar (CGVS, p.8-9).

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status

diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt internationale bescherming in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

U verklaarde Griekenland enkel te hebben verlaten omwille van het gebrek aan voldoende medische zorgen (CGVS, p.8-9). U heeft drie keer per week een nierdialyse nodig, u ziet niet goed met één oog, u heeft last van een lage bloeddruk, u heeft rug- en beenklachten, hoofdpijn, en ademhalingsproblemen (CGVS, p.8). U stelde dat u in Griekenland niet zo grondig en regelmatig werd onderzocht als hier (CGVS, p.8-9). Uit uw verklaringen blijkt evenwel dat u in Griekenland wel degelijk toegang had tot de nodige medische zorgen. U werd er eerst twee keer en later drie keer per week naar het ziekenhuis gebracht om een nierdialyse te ondergaan. Om terug naar huis te keren, nam u een taxi (CGVS, p.6-9). U werd er daarnaast wel degelijk onderzocht zowel voor uw hoofdpijn als voor uw ademhalingsproblemen (CGVS, p.8). Dat men u de uitslag van de scan van uw hoofd niet zou hebben meegedeeld, is een blote bewering van uwentwege (CGVS, p.8). Dat het onderzoek naar uw ademhalingsproblemen zonder resultaat bleef (CGVS, p.8), wijst dan weer geenszins op de onwil van de Grieken om u te behandelen. Hetzelfde kan gezegd worden over uw verklaring dat u in Griekenland maar maandelijks grondig werd onderzocht, waar u hier elke week grondig wordt onderzocht (CGVS, p.8). U stelde voorts dat u hier extra medicijnen krijgt en dat u in Griekenland maar één keer om de twee weken een spuit kreeg voor u weet niet wat (CGVS, p.9). Dat u verder geen medicatie zou hebben gekregen in Athene, is opnieuw een blote bewering. Ten slotte stelde u nog dat u in Griekenland een aantal keer aan de arts had gezegd dat u een niertransplantatie nodig had maar dat hij zei dat u het zelf moest regelen (CGVS, p.9). Gevraagd wat ze hierover zeggen in België, repliceerde u dat de verpleegster aangaf dat u eerst verblijfsdocumenten moet bekomen en dat ze het daarna kunnen bekijken (CGVS, p.9). Aldus was de situatie in Griekenland niet zoveel anders. U verliet het land immers al een kleine maand nadat u er uw verblijfsstatus had verkregen (CGVS, p.8). Dat u er dus geen recht zou hebben op een niertransplantatie, staaft u niet aan de hand van enig concreet element.

Gelet op de voorgaande vaststellingen, dient er te worden vastgesteld dat uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn in Griekenland en dat uw levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en

uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn). Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. X).

De voorgelegde documenten kunnen aan bovenstaande beslissing niets wijzigen. Uw Syrisch paspoort en attest van gezinssamenstelling, bevatten enkel identiteitsgegevens die hier niet ter discussie staan. De Belgische medische documenten die uw medische problemen bevestigen, veranderen niets aan bovenstaande vaststelling dat u in Griekenland toegang heeft tot de nodige medische zorgen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming geniet in Griekenland en bijgevolg niet kan worden teruggeleid naar Syrië."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

In een tweede middel beroept verzoekster zich op de schending van de motiveringsplicht.

Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zij in Griekenland geen toegang zal hebben tot adequate medische zorg voor haar nierproblemen.

Verzoekster vraagt in hoofdorde om haar als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Verzoekster verliet Syrië ruim zeven jaar geleden omwille van de oorlogssituatie. Na een verblijf van vijf jaar in Libanon, reisde zij via Turkije naar Griekenland. Zij diende in Griekenland een verzoek om internationale bescherming in. Zij verkreeg in Griekenland internationale bescherming. In augustus 2019 verliet zij Griekenland en reisde zij naar België, alwaar zij op 11 september 2019 onderhavig verzoek om internationale bescherming indiende. Op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) besluit de commissaris-generaal in de bestreden beslissing onderhavig verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren omdat verzoekster in een andere lidstaat van de Europese Unie reeds internationale bescherming geniet.

2.2.2. Er dient vastgesteld dat verzoekster er in haar verzoekschrift niet in slaagt op de motieven in de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Zij komt immers niet verder dan het volharden in haar eerdere verklaringen, het opwerpen van blote beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.2.3. Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

[...]

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;”

2.2.4. De Raad wijst erop dat er een weerlegbaar vermoeden geldt dat een persoon die als vluchteling wordt erkend of aan wie de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend door een lidstaat van de Europese Unie, er over voldoende of reële bescherming beschikt en zijn fundamentele rechten er niet zullen worden geschonden. Uitgaan van het tegendeel zou indruisen tegen het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten waarbij elk van de lidstaten ervan uitgaat dat alle andere lidstaten het Unierecht en met name de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen (*cf.* HvJ 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a. / Bondsrepubliek Duitsland*, punt 84).

Uit het voorgaande volgt een vermoeden dat verzoekster, die in Griekenland als vluchteling werd erkend, er geen gegronde vrees voor vervolging heeft noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, dat zij er een bijzondere bescherming tegen refoulement geniet, dat aan haar internationale beschermingsstatus een verblijfsrecht en daaraan gekoppelde rechten verbonden zijn inzake de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, huisvesting en integratievoorzieningen, dat haar levensstandaard er niet kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend en dat de geboden bescherming duurzaam van aard is. Er zijn evenmin aanwijzingen dat verzoekster verhinderd zou zijn om opnieuw tot het grondgebied van Griekenland te worden toegelaten. Verzoekster kan dit vermoeden slechts weerleggen wanneer zij aantoonde dat de door Griekenland geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken rekening houdend met alle gegevens van de zaak. Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de overheden van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Deze toestand van zeer verregaande deprivatie bestaat wanneer verzoekster niet in staat is om te voorzien in haar meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en haar in een toestand van achterstelling brengt die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Hoe dan ook kan op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend, niet worden geconcludeerd dat de betrokken persoon bij overdracht aan die lidstaat zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (HvJ 19 maart 2019, *“Ibrahim e.a.”*, overweging 90 e.v.).

Bovendien merkt de Raad op dat bij de beoordeling van de situatie van personen aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie, in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard gelden, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de Europese Unie. Net zoals niet iedere Unieburger op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen aan wie internationale bescherming werd verleend binnen de Europese Unie. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat ook de socio-economische mogelijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld sociale huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling.

Uit het voorgaande blijkt aldus dat de individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoekster in Griekenland essentieel zijn bij de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming en dat het aan verzoekster toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de bescherming die haar in Griekenland werd verleend, te weerleggen.

2.2.5. Rekening houdend met het voorgaande motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing met betrekking tot verzoeksters persoonlijke levensomstandigheden in Griekenland terecht als volgt:

“In dit geval hebt u geen elementen vermeld waaruit kan blijken dat u Griekenland hebt verlaten wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u uw levensomstandigheden in Griekenland gelden. In het bijzonder verwijst u naar het gebrek aan een goede medische behandeling aldaar (CGVS, p.8-9).

[...]

U verklaarde Griekenland enkel te hebben verlaten omwille van het gebrek aan voldoende medische zorgen (CGVS, p.8-9). U heeft drie keer per week een nierdialyse nodig, u ziet niet goed met één oog, u heeft last van een lage bloeddruk, u heeft rug- en beenklachten, hoofdpijn, en ademhalingsproblemen (CGVS, p.8). U stelde dat u in Griekenland niet zo grondig en regelmatig werd onderzocht als hier (CGVS, p.8-9). Uit uw verklaringen blijkt evenwel dat u in Griekenland wel degelijk toegang had tot de nodige medische zorgen. U werd er eerst twee keer en later drie keer per week naar het ziekenhuis gebracht om een nierdialyse te ondergaan. Om terug naar huis te keren, nam u een taxi (CGVS, p.6-9). U werd er daarnaast wel degelijk onderzocht zowel voor uw hoofdpijn als voor uw ademhalingsproblemen (CGVS, p.8). Dat men u de uitslag van de scan van uw hoofd niet zou hebben meegedeeld, is een blote bewering van uwentwege (CGVS, p.8). Dat het onderzoek naar uw ademhalingsproblemen zonder resultaat bleef (CGVS, p.8), wijst dan weer geenszins op de onwil van de Grieken om u te behandelen. Hetzelfde kan gezegd worden over uw verklaring dat u in Griekenland maar maandelijks grondig werd onderzocht, waar u hier elke week grondig wordt onderzocht (CGVS, p.8). U stelde voorts dat u hier extra medicijnen krijgt en dat u in Griekenland maar één keer om de twee weken een spuit kreeg voor u weet niet wat (CGVS, p.9). Dat u verder geen medicatie zou hebben gekregen in Athene, is opnieuw een blote bewering. Ten slotte stelde u nog dat u in Griekenland een aantal keer aan de arts had gezegd dat u een niertransplantatie nodig had maar dat hij zei dat u het zelf moest regelen (CGVS, p.9). Gevraagd wat ze hierover zeggen in België, repliceerde u dat de verpleegster aangaf dat u eerst verblijfsdocumenten moet bekomen en dat ze het daarna kunnen bekijken (CGVS, p.9). Aldus was de situatie in Griekenland niet zoveel anders. U verliet het land immers al een kleine maand nadat u er uw verblijfsstatus had verkregen (CGVS, p.8). Dat u er dus geen recht zou hebben op een niertransplantatie, staaft u niet aan de hand van enig concreet element.

Gelet op de voorgaande vaststellingen, dient er te worden vastgesteld dat uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn in Griekenland en dat uw levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.”

Waar verzoekster in haar verzoekschrift stelt als volgt:

“Mevrouw heeft effectief aangetoond verschillende malen per week aan de nierdialyse moet door medische documenten bij te brengen. Zij vreest dan ook geen toegang te hebben tot adequate medische zorg voor haar nierproblemen.”,

dient erop gewezen dat het louter herhalen van haar nood aan medische zorgen omwille van haar nierproblemen op zich geen afbreuk doet aan de pertinente motivering in de bestreden beslissing dat zij in Griekenland wel degelijk toegang had tot adequate medische zorgen en dat zij er geenszins in slaagt *in concreto* het tegendeel aan te tonen.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift verwijst naar gebreken in de asielpcedure in Griekenland en aanvoert dat verzoekers om internationale bescherming er niet op een onafhankelijke en onpartijdige wijze worden behandeld, dient erop gewezen dat verzoekster in Griekenland reeds internationale bescherming geniet, zodat zij niet als een verzoeker om internationale bescherming wordt beschouwd. Bovendien verwijst zij slechts naar algemene informatie die geen betrekking heeft op haar persoon, hetgeen niet volstaat teneinde *in concreto* aan te tonen dat zij ingeval van terugkeer naar Griekenland terecht zou komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie. Verzoekster brengt verder geen enkel concreet element aan waaruit zou kunnen blijken dat zij in Griekenland niet langer internationale bescherming zou genieten. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal daarom terecht als volgt:

“Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme

status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. X)."

Waar verzoekster dienaangaande in haar verzoekschrift stelt als volgt:

"Verzoeker is van oordeel dat verweerster haar materiële motiveringsplicht schendt en wel op volgende wijze:

[...]

Hoe verweerster tot zo'n conclusie komt is niet duidelijk.

Aldus is de motivering van verweerster niet afdoende."

komt zij niet verder dan het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder dat zij *in concreto* uiteenzet waarom deze gevolgtrekkingen volgens haar onjuist zouden zijn. Dergelijk verweer is allerm minst ernstig. Uit een lezing van de bestreden beslissing blijkt immers duidelijk dat gelet op de bestaande Europese regelgeving dienaangaande – meer bepaald de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (Kwalificatierichtlijn) – verzoeksters internationale beschermingsstatus in Griekenland heden nog steeds geldig is. Verzoekster toont geenszins *in concreto* het tegendeel aan.

2.2.6. Met betrekking tot de door verzoekster voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

"De voorgelegde documenten kunnen aan bovenstaande beslissing niets wijzigen. Uw Syrisch paspoort en attest van gezinssamenstelling, bevatten enkel identiteitsgegevens die hier niet ter discussie staan. De Belgische medische documenten die uw medische problemen bevestigen, veranderen niets aan bovenstaande vaststelling dat u in Griekenland toegang heeft tot de nodige medische zorgen."

In haar verzoekschrift komt verzoekster dienaangaande niet verder dan te herhalen dat zij haar medische problemen aan de hand van documenten heeft gestaafd, hetgeen op zich allerm minst kan worden beschouwd als een dienstig verweer teneinde de motieven in de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen.

2.2.7. Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoekster geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juli tweeduizend twintig door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER